

Kenmerk: VGn20240410

Raad voor het overheidspersoneel
Pensioenkamer, t.a.v. mw. M.F. van den Berg
CAOP
Postbus 556
2501CN Den Haag
verzending via e-mail: r.dircke@caop.nl

10 april 2024

Van: Verenigingen van Gepensioneerden
hierna te noemen de Verenigingen, te weten: NBP, FOG-ABP, KVEO

Betreft: Oordeel Verenigingen inzake concept transitieplan

In dit document geven wij u onze samengevatte definitieve reactie en inbreng in de vorm van ons 'Oordeel' over het concept transitieplan in het kader van het uitoefenen van het hoorrecht.

Wij kunnen ons niet vinden in de inhoud van uw tekstvoorstel voor bijlage 10 van het transitieplan en vragen u om in plaats daarvan ons Oordeel integraal en derhalve niet gecompromiteerd, op te nemen in bijlage 10, waarbij u aangeeft wat de Werkgever¹, ergo niet sociale partners, met dat oordeel heeft gedaan.

Mochten wij nog opmerkingen hebben over de door u op 7 april jl. gestuurde notitie 'hoorrecht: inbreng van de verenigingen van gepensioneerden en de respons van de Hoorrechtcommissie van de Pensioenkamer', dan laten wij u dat komende week weten.

Om het transitieplan ook qua omvang van bijlagen overzichtelijk en evenwichtig te houden, vragen wij u dringend om deze 7-april-notitie niet, noch in gecompromiteerde vorm, op te nemen als bijlage in het transitieplan, maar uitsluitend in bijlage 10 een verwijzing (link) naar deze 7-april-notitie op te nemen, naast een volledig overzicht van verwijzingen naar alle andere gevoerde correspondentie tussen de Hoorrechtcommissie en de Verenigingen.

Mocht u deze 7-april-notitie toch als bijlage willen opnemen in het transitieplan, dan vragen wij u ook al onze eerdere gedeelde documenten onderdeel uit te laten maken van die bijlagen.

Ons oordeel en dit schrijven dienen als een geheel gezien te worden met de eerder met u gevoerde correspondentie. Wij behouden ons het recht voor om naar eigen inzicht te bepalen of er, al dan niet na overleg door sociale partners met de achterban, of na vaststelling van het transitieplan, sprake is van belangrijke wijzigingen op basis waarvan wij het noodzakelijk vinden om het hoorrecht opnieuw in te roepen. Wij verzoeken u daarom ons op de hoogte te houden van alle wijzigingen in de uiteindelijk tot stand te brengen regeling die afwijken van het in het transitieplan gestelde.

Ons Oordeel is openbaar en hebben wij ter kennisname gestuurd aan onder meer de Minister voor APP, DNB, AFM, de Pensioenfederatie, SZW, de vaste commissie SZW van de Tweede Kamer en de regeringscommissaris transitie pensioenen.

Graag ontvangen wij een bevestiging van ontvangst van ons Oordeel.

Hoogachtend,

Drs. Ronald C. van der Maaten (NBP), Koen de Maat (FOG-ABP), en P. H. T. J. M. Dohmen (KVEO)

allen aangesloten bij de Koepel Gepensioneerden

¹ De werkgever, en niet sociale partners, geeft aan wat met het oordeel van de Verenigingen is gedaan: [Art. 150g lid 1 Pw](#)

Oordeel

Wij, de verenigingen van gepensioneerden, te weten NBP, FOG-ABP en KVEO, hierna te noemen de “Verenigingen”, komen tot een negatief oordeel over het concept transitieplan dat sociale partners in de Pensioenkamer hebben vastgesteld en op 8 maart jl. aan ons hebben toegestuurd in het kader van de uitoefening van het wettelijk hoorrecht.

Met teleurstelling en groot ongenoegen komen wij tot dit negatieve oordeel. Ten principale omdat de Pensioenkamer ons onvoldoende in staat stelt om dit wettelijk hoorrecht naar behoren uit te voeren:

- U heeft nagelaten ons als Verenigingen tijdig te betrekken, terwijl daar ruimschoots de gelegenheid voor was;
- U stelt ons het concept transitieplan eerst op 8 maart jl. beschikbaar, en verwacht vervolgens dat wij binnen een periode van enkele weken ons oordeel kunnen vormen en overleg met onze achterban kunnen plegen, daar waar u zelf dit plan al meer dan een jaar voorbereidt en voor de achterbanraadpleging van de vakbonden twee maanden uittrekt;
- U heeft ons verzoek om ons alsnog de benodigde ruimte tot 1 mei 2024 te geven om het hoorrecht naar beste kunnen uit te oefenen, niet gehonoreerd;
- U weigert ons de benodigde informatie te verschaffen die noodzakelijk is om tot een afgewogen oordeel vanuit het perspectief van gepensioneerden te komen;
- Uw antwoorden op onze vragen betreffen grotendeels een herhaling van argumenten die al in het concept transitieplan waren opgenomen, waardoor wij de facto op geen enkel punt gehoor vinden in de open dialoog die u weliswaar als Pensioenkamer zegt voor te staan, maar waar u op generlei wijze invulling aan geeft.
- Uw mededeling dat in (mei) 2023 vertegenwoordigers van KVEO, FOG-ABP en NBP in het VO aanwezig waren en hun inbreng hadden op bijeenkomsten die sociale partners hadden georganiseerd, achten wij een miskennis van de gescheiden verantwoordelijkheden tussen VO en de Verenigingen, en doet hier niet ter zake.
- De wijze waarop de Pensioenkamer de Verenigingen door middel van het geven van slechts ‘formele aandacht’ in staat stelt om invulling te geven aan het hoorrecht, geeft ons ook onvoldoende vertrouwen dat onze inbreng serieus genomen wordt en van invloed zal zijn op uw keuzes of aanpassingen aan het transitieplan.

Wij concluderen dan ook dat de Pensioenkamer onzorgvuldig heeft gehandeld en nalatig is gebleken door ons onvoldoende in staat te stellen om het aan ons toekomende hoorrecht naar behoren uit te oefenen. De Pensioenkamer handelt daarmee naar onze mening in strijd met letter en geest van artikel 150g Pw, die stelt dat ‘Het oordeel wordt op een zodanig tijdstip gevraagd dat het van invloed kan zijn op de inhoud van het transitieplan en de daarin verantwoorde keuzes.’

Ook heeft de Pensioenkamer geen gehoor gegeven aan de oproep die de Minister aan sociale partners deed om het hoorrecht al vroegtijdig in het proces te benutten en de onlangs op 4 april nog herhaalde oproep van de Minister om ‘alle partijen goed mee te nemen in de informatievoorziening en de vragen die ze hebben’ en de ‘tijd en de ruimte te geven om dat goed vorm te geven’, en ‘goed te letten op de tijd en het geven van voldoende informatie’. In het licht van deze oproep blijft overigens ons verzoek voor het nemen van meer tijd en het kunnen beschikken over meer en voldoende informatie voor een adequate uitoefening van het hoorrecht, onverkort van kracht.

Dat er onvoldoende recht wordt gedaan aan de invulling van het hoorrecht klemt te meer, nu het hoorrecht mede aan verenigingen van gepensioneerden is toegekend ter vervanging van het individuele bezwaarrecht. Doel van de wetgever daarbij was, zoals het in de Memorie van Toelichting op de wet heet, op die manier ‘te voorzien in andere waarborgen om de belangen van pensioen- en aanspraakgerechtigden bij de besluitvorming te borgen.’ Dat was bovendien noodzakelijk nu gepensioneerden als het gaat om de keuzes omtrent een eventueel nieuw pensioencontract ‘over het algemeen niet of minder bij die keuze(-s) worden betrokken [dan werkenden].’

Op grond van de ons beschikbare informatie in het concept transitieplan en de weinig meer informatie biedende antwoorden van de Pensioenkamer op de door ons gestelde vragen, zijn wij van mening dat we in ieder geval kunnen concluderen dat in het voorliggend transitieplan de belangen van de diverse stakeholders niet evenwichtig tegen elkaar zijn afgewogen en er sprake is van een onevenredig nadeel voor gepensioneerden.

Wij lichten ons Oordeel kort toe op de volgende punten²

1. Procedurele invulling hoorrecht
2. Koopkracht
3. Evenwichtige transitie
4. Regeling Militairen

² Voor een meer gedetailleerde onderbouwing van ons Oordeel verwijzen wij naar de eerdere correspondentie met de Pensioenkamer, die openbaar gemaakt zal worden.

1. Procedurele invulling hoorrecht

De procedurele invulling van het hoorrecht is als volgt verlopen:

- a. De Verenigingen hebben zich eind 2022 en begin 2023 aangemeld bij sociale partners als verenigingen van gepensioneerden in het kader van de uitoefening van het hoorrecht.
- b. Als voorbereiding op de uitoefening van het hoorrecht hebben de Verenigingen daarop een 'position paper' opgesteld en aan sociale partners ter beschikking gesteld. Hierop is geen reactie gekomen.
- c. Op 15 december 2023 publiceerden de sociale partners in de Pensioenkamer een hoofdlijnenresultaat, zonder Verenigingen daarover te informeren.
- d. Pas begin maart 2024 werden de Verenigingen, na discussie en onzekerheid daarover, geaccepteerd als toegelaten vereniging in het kader van uitoefening van het hoorrecht.
- e. Eerst op 8 maart 2024 ontvingen de Verenigingen een concept transitieplan, met daarbij een uitnodiging om daar op 27 en 28 maart een oordeel over uit te spreken in een hoorzitting van 45 minuten.
- f. Tot 8 maart 2024 hebben sociale partners, ondanks verzoeken daartoe, nagelaten contact op te nemen met de Verenigingen om Verenigingen mee te nemen in de ontwikkeling van het concept transitieplan.
- g. Op ons aandringen heeft de Pensioenkamer vervolgens 45 minuten meer tijd uitgetrokken voor de hoorzitting eind maart en een 2 uur durende online (door ABP te geven) Briefing ingepland op 15 maart, gevolgd door een extra hoorzitting gepland van 60 minuten per vereniging op 4 april jl.
- h. Als Verenigingen hebben wij herhaaldelijk gevraagd om in het lopende proces van invulling geven aan het hoorrecht extra tijd uit te trekken totdat naar ons oordeel (1) al onze vragen en opmerkingen volledig en adequaat zijn beantwoord, en (2) totdat de gevraagde informatie die nodig is voor een weloverwogen oordeel, aan ons beschikbaar is gesteld, en (3) wij ons oordeel over het transitieplan, conform onze juridische plicht, bij onze achterban hebben kunnen toetsen.
- i. De Pensioenkamer heeft vervolgens 'na ampel beraad' besloten de Verenigingen tot en met uiterlijk 10 april de ruimte te geven voor een voorlopig oordeel en tot en met uiterlijk 17 april voor een definitief oordeel.
- j. Wij hebben aangegeven ons te willen inspannen om het proces van oordeelvorming en achterbanraadpleging uiterlijk op 1 mei 2024 af te ronden onder genoemde condities. De Pensioenkamer kon hier niet mee akkoord gaan en verhindert Verenigingen zo om tot een zorgvuldig onderbouwd en met de achterban afgestemd oordeel te komen. Hierdoor rest ons spijtig genoeg niets anders dan het geven van een negatief oordeel.

Conclusie Verenigingen

Wij concluderen dan ook dat de Pensioenkamer onzorgvuldig heeft gehandeld en nalatig is gebleken, en ons onvoldoende in staat heeft gesteld en stelt, om het aan ons toekomende hoorrecht naar behoren uit te oefenen.

2. Koopkracht

Uit het concept transitieplan en de gegeven response door de Pensioenkamer leiden we het volgende af:

- a. **Koopkrachtbehoud wordt niet waargemaakt**
Het in het concept transitieplan door sociale partners gedefinieerde doel dat voor alle deelnemers en gepensioneerden de 'ingegane pensioenen gemiddeld, gemeten over een langere termijn, mee kunnen groeien met de verwachte inflatie', wordt naar verwachting niet waargemaakt, noch getoetst in het plan. Dat 'of in het oude stelsel de inflatie al dan niet bijgehouden kon worden' doet hierbij niet ter zake.
- b. **Geen verwacht koopkrachtig pensioen na pensioendatum**
De Pensioenkamer-respons 'Onder het FTK wordt de inflatie niet volledig bijgehouden en dat zal ook niet zo zijn onder de WTP. Naar verwachting is de inflatiecorrectie wel beter onder de WTP' onderstreept nog eens dat er geen sprake is van een naar verwachting koopkrachtig pensioen na pensioendatum.
- c. **Deelnemers en gepensioneerden worden op het verkeerde been gezet met koopkrachtbehoud als thema**
De indruk die in het concept transitieplan wordt gewekt en waarvan FNV richting haar achterban ook melding maakt, is 'Behoud van koopkracht en bestaanszekerheid door keuze voor de solidaire premieregeling'³. Deze uiting en conclusie is pertinent onjuist, misleidend, en dient gerectificeerd te worden.
- d. **Adequate beoordeling van de mate van koopkrachtontwikkeling wordt geobstrueerd**
Een adequate beoordeling van de mate waarin vanaf het moment van transitie voor gepensioneerden in verschillende scenario's de komende 20 jaar sprake is van het jaarlijks bij kunnen houden van de inflatie (koopkracht) is niet mogelijk. De Pensioenkamer is namelijk niet bereid dergelijke informatie te verstrekken en vindt die informatie niet relevant. De pensioenkamer denkt te kunnen volstaan met de vermelding van algemene kansen op een koopkrachtig pensioen of te wijzen op de constatering dat het pensioen naar verwachting gemiddeld koopkrachtiger is dan in het oude stelsel. Deze onwillige houding is onbegrijpelijk

³ <https://tinyurl.com/FNVBehoudKoopkracht>

omdat de gevraagde ontwikkeling van de uitkeringen in het nieuwe stelsel toch als data aanwezig moet zijn als er een vergelijking in uitkeringen tussen het oude en nieuwe stelsel is opgenomen in het transitieplan.

- e. Sturing en toetsing op een koopkrachtig pensioen ontbreekt
Wij vinden het niet consistent en zwaar onder de maat dat als sociale partners oprecht als doelstelling een koopkrachtig pensioen als pensioendoelstelling hebben gedefinieerd, zij dan in het transitieplan geen opdracht geven aan de uitvoerder om daar d.m.v. de toedelingsregels en vullings- en onttrekkingsregels van de solidariteitsreserve op te sturen en ook niet bereid zijn die doelstelling in het transitieplan en de jaarlijkse ontwikkeling van pensioenen daarna, te toetsen.
- f. Opdrachtgeving tot het realiseren van een koopkrachtig pensioen is verantwoordelijkheid sociale partners
Sociale partners geven aan een reëel pensioen te willen, maar verwijzen naar het pensioenfondsbestuur als het gaat over de beleggingen en het vertalen van de risicohouding. Het ABP-bestuur is volgens sociale partners aan zet als het gaat om het borgen dat ambities gehaald kunnen worden en het bij de uitkomsten van het RPO passend invullen van hetgeen onder haar verantwoordelijkheid valt.
Wij zijn het met sociale partners eens dat hier een belangrijke verantwoordelijkheid ligt bij het ABP als uitvoerder als het gaat om het opstellen van het implementatieplan. Maar het ontslaat sociale partners er niet van om in de opdracht (met name v.w.b. koopkracht) duidelijke doelstellingen te formuleren en in het overleg tussen sociale partners en het ABP m.b.t. het opstellen van het transitieplan de voorlopig gehanteerde uitgangspunten helder te definiëren, kenbaar te maken en (voorlopig) globaal te toetsen. Nu dit niet gebeurt, is het vrijwel onmogelijk om het transitieplan adequaat te beoordelen, en dreigt het te verworden tot een lege huls, inclusief het daarop aansluitende hoorrecht en achterbanraadpleging. Daarmee is het risico erg groot dat het implementatieplan fors gaat afwijken van het transitieplan.
- g. Alleen sturen op aanpassing van pensioenen uit overrendement zal tot onvrede leiden
Zonder expliciete sturing op koopkracht zullen situaties ontstaan waarin uitkeringsaanpassingen volkomen losgezongen zijn van de werkelijke koopkrachtontwikkeling. Dit gaat naar onze mening leiden tot grote onvrede bij onze achterban, de gepensioneerden. Wij vragen met klem om in het transitieplan de opdracht aan het pensioenfondsbestuur op te nemen om als fonds zo veel als mogelijk te sturen op een zo stabiel mogelijk ingegaan koopkrachtig pensioen dat naar verwachting gemiddeld de CPI kan volgen.
- h. Beoordeling volatiliteit uitkering in relatie tot risicopreferentie en risicohouding ontbreekt grotendeels
Op basis van de verstrekte informatie in het plan is het niet mogelijk om voldoende inzicht te krijgen in de jaarlijkse volatiliteit van de pensioenuitkering en vast te stellen in welke mate die aansluit op de risicopreferentie en risicohouding van gepensioneerden. Om een onderbouwd oordeel te kunnen geven hebben wij om aanvullende informatie gevraagd die inzicht geeft in de jaarlijkse volatiliteit (o.a. max. korting) en koopkrachtontwikkeling vanaf de transitiedatum tot 20 jaar vooruit. Die informatie wordt ons geweigerd door de Pensioenkamer, die vindt dat zij kan volstaan met algemene gemiddelden van volatiliteit. Meer gedetailleerd hebben wij onze informatiebehoefte in eerdere documenten omschreven.

3. Evenwichtige transitie

Wij zijn van mening dat omdat de belangen van de diverse stakeholders niet evenwichtig tegen elkaar worden afgewogen, er geen sprake is van een evenwichtige transitie. Gepensioneerden worden onevenredig benadeeld:

- a. Geen afgewogen en voldoende beargumenteerde evenwichtige transitie en vermogensverdeling
1. Wij concluderen dat gepensioneerden qua vermogen en uitkering inleveren op alle evenwichtigheidscriteria en dat er tegenover de negatieve kwantitatieve effecten van spreidingsperiode, compensatie, korting achterstallige indexatie en lager risicoprofiel, geen enkel positief punt als compensatie staat.
 2. De door de Pensioenkamer gemaakte integrale afweging en afwegingsgronden kunnen wij dan ook volstrekt niet onderschrijven, laat staan begrijpen. De einduitkomst achten wij onevenwichtig en leidt tot een onevenredig nadeel voor gepensioneerden.
 3. Wij zijn van mening dat een samenvattend evenwichtigheidskader met kwantitatieve en kwalitatieve plussen en minnen ontbreekt, en dat het onduidelijk is hoe in het transitieplan de afwegingen op een sluitende redeneerwijze tot stand komen.
- b. Evenwichtige transitie en pensioenvooruitzichten
1. De evenwichtigheid van de transitie wordt primair beoordeeld aan de hand van de vergelijking van pensioenvooruitzichten tussen het nieuwe en oude stelsel in een mediaan-, slecht-weer- en goed-weer-scenario, waarbij een bandbreedte geldt van 5%.
 2. Wij stellen vast dat de einduitkomst voor jongeren tot 40 jaar niet aan de gestelde bandbreedte-eis van 5% voldoen. Voor deze groep loopt het bandbreedteverschil op naar zo'n 35% (40% - 5%). Dat achten wij zwaar

onevenwichtig. Het door de Pensioenkamer in de respons genoemde argument dat deze uitkomst evenwichtig is omdat deze hoge uitkomsten voor jongere deelnemers ook gepaard gaan met een grote spreiding in de verschillende scenario's, snijdt in het geheel geen hout en mist iedere grond.

3. Wij kunnen niet aan onze achterban van gepensioneerden uitleggen dat er sprake is van een evenwichtige pensioenuitkomst nu blijkt dat jongeren in een mediaan scenario tot 30% of meer aan pensioen opbouwen en in een valt-mee scenario zelfs tot 300% à 400% meer, terwijl daar in een slecht-weer-scenario nauwelijks risico's voor jongeren tegenover staan.
4. Naar onze mening zal in ieder van de genoemde scenario's de pensioenuitkomst moeten voldoen aan de gestelde bandbreedte volgens het 'all members are equal' principe.

c. Compensatie afschaffing Doorsneesystematiek ten laste van het Vermogen

1. Compensatie betreft gemiste toekomstige pensioenopbouw
Wij constateren uit uw respons dat u, net als wij, van mening bent dat de compensatie betrekking heeft op de toekomstige opbouw van pensioenen.
2. Compensatie ten laste van vermogen leidt tot onevenredig nadeel
 - U gaat er niet op in, en weegt dus niet mee, dat door de compensatie (gedeeltelijk) ten laste van het gemeenschappelijk (eigen) vermogen van alle Deelnemers te brengen, feitelijk de actieve werknemers, slapers én gepensioneerden dit door de werkgever verschuldigde premiedeel (70% !) ten laste van hun eigen pensioenvermogen betalen en v.w.b. hun eigen premiedeel dat vestzak-broekzak betalen uit vermogen waarvoor zij in het verleden al premies hebben betaald. Wij achten dit in strijd met het motiveringsbeginsel.
 - Ook weegt u niet mee dat de facto de gepensioneerden de compensatie financieren, terwijl jongeren (onder de 40 jaar) daar geen of nauwelijks een bijdrage aan leveren.
 - Het argument dat het aandeel in het totale fondsvermogen van jongeren te laag is voor een bijdrage die enig gewicht in de schaal legt, klopt wellicht gedeeltelijk, maar wordt niet financieel onderbouwd. Daarbij komt dat juist bij jongeren (gelet op hun verwacht pensioenresultaat) premieruimte aanwezig om bij te dragen in de vorm van premiebetaling.
 - Hoewel wij het op grond van artikel 129 lid 1 sub b Pw⁴ fundamenteel niet met u eens blijven dat compensatie t.l.v. het vermogen brengen wettelijk expliciet is toegestaan, betekent dit (ook niet op grond van artikel 150 Pw) nog niet dat deze methode een standaard handelswijze is die niet onderbouwd zou hoeven worden. Juist omdat het ten laste van het vermogen brengen van de compensatie een onevenredig nadeel oplevert voor gepensioneerden, dienen de argumenten daarvoor robuust te zijn. Hierbij dient de mate waarin gepensioneerden bijdragen aan de compensatie tevens een punt van afweging te zijn. Die afweging ontbreekt in het concept transitieplan. Ook dient zorgvuldig onderbouwd te worden waarom financiering middels toekomstige premies onredelijk zou zijn.
 - Het gaat er dus bij de vaststelling niet om of het wettelijk mag, maar of het noodzakelijk, redelijk en evenwichtig is om eenzijdig van gepensioneerden te vragen om een deel van de compensatie voor actieven ten laste van hun vermogen te financieren. Een deugdelijke argumentatie daarvoor ontbreekt in uw afwegingen.

Concluderend zijn wij van mening dat door de compensatie afschaffing doorsneesystematiek ten laste van het vermogen te brengen werknemers én gepensioneerden in het bijzonder, een onevenredig nadeel oplopen, dat niet op andere wijze in de vermogensverdeling op moment van transitie wordt gecompenseerd. Wij beraden ons nader om dit juridisch te laten toetsen.

d. Achterstallige indexatie

1. In uw respons wijst u er op dat het u wettelijk is toegestaan om aan achterstallige indexatie geen prioriteit te geven. Artikel 129 lid 1 sub b acht u niet van toepassing meer. Hoewel wij deze opvatting volstrekt niet delen, verbaast het ons dat de Pensioenkamer hier alleen kijkt naar wat naar de letter van de wet blijkbaar mag en niet de geest van de wet in haar overwegingen betreft.
2. Het eigen vermogen van een pensioenfonds dient als buffer (zekerheid dat pensioenverplichtingen kunnen worden nagekomen) en de financiering van (toekomstige) indexaties. Gelet op PW Artikel 129 kunnen onttrekkingen aan dit eigen vermogen (terugstorting) boven het niveau van de wettelijke reserve pas

⁴ <https://tinyurl.com/ART129-1-sub-b>

plaatsvinden als eerst 'de voorwaardelijke toeslagen zowel met betrekking tot de voorgaande tien jaar zijn verleend als ook in de toekomst kunnen worden verleend' [PW Artikel 129 Lid 1 b].

3. Compensatie, dat feitelijk de eenmalige financiering van toekomstige pensioenaanspraken betreft, is dus de facto te zien als een onttrekking aan het eigen vermogen die wettelijk alleen mag plaatsvinden als eerst de achterstallige indexatie (over de afgelopen 10 jaar) gefinancierd is.
4. Wij merken overigens op dat achterstallige indexatie niet alleen de gepensioneerden raakt, maar in belangrijke mate ook de actieve deelnemers en slapers in het fonds.

Wij concluderen dat het tot een onevenredig nadeel leidt om in de transitie bij de vermogensverdeling geen prioriteit te geven aan achterstallige indexatie (boven een generieke verdeling). Wij beraden ons nader dit juridisch te laten toetsen.

e. Standaardverdeling en Spreidingsperiode

In eerdere correspondentie hebben wij uitgebreid onderbouwd waarom wij van mening zijn dat de het toepassen van een spreidingsperiode leidt tot een onevenredig nadeel voor gepensioneerden en een vorm van leeftijdsdiscriminatie is. Wij blijven vinden dat de Pensioenkamer onvoldoende onderbouwd waarom zij vasthoudt aan het hanteren van een spreidingsperiode en vinden de gegeven onderbouwing waarom ABP zou afwijken van PFZW (die geen spreidingsmethode kent) volstrekt onvoldoende.

f. Prioriteit vermogensverdeling

Op grond van bovenstaande achten wij de volgende meer evenwichtige wijze van vermogensverdeling passender bij dekkingsgraden boven de 101,5% o.b.v. een koopkrachtig pensioen:

1. Wettelijke reserves
2. Achterstallige indexatie
3. Generieke verhoging o.b.v. standaardmethode zonder spreiding
4. Compensatie afschaffing doorsneesystematiek

4. Regeling Militairen

a. Nabestaandenpensioen

Met instemming is kennisgenomen van de voorgestelde maatregelen voor het nabestaandenpensioen voor militairen.

b. Inkoop van de begrotingsgefinancierde aanspraken

De inkoop van de begrotingsgefinancierde aanspraken door het ABP wordt ondersteund mits alle kosten hiervan zodanig worden vergoed door de werkgever dat er gegarandeerd geen nadeel kan ontstaan bij de transitie van de pensioenuitkeringen van de betreffende militairen naar het nieuwe stelsel. Wij hebben begrepen en benadrukken dat als niet aan deze voorwaarde kan worden voldaan, de voorgenomen transitie naar het nieuwe stelsel on hold komt te staan en er niet wordt ingevaren. In dat geval zullen sociale partners opnieuw in overleg treden met elkaar en zal het hoorrecht opnieuw van toepassing zijn. We zouden graag zien dat de sociale partners in het transitieplan opnemen welk alternatief beschikbaar is als het benodigde kapitaal op datum van invaren niet beschikbaar is. Als het kapitaal niet beschikbaar is kan er niet worden ingevaren.

c. Compensatie

Voor wat betreft Compensatie afschaffing doorsneesystematiek, sluiten wij aan op de in dit oordeel gegeven argumentatie en prioritering.

d. Niet-korten bepaling

Wij zijn van mening dat de niet-korten bepaling wettelijk rechtvaardigt dat er geen sprake hoeft te zijn van invaren, omdat hier inbreuk wordt gemaakt op het materiële rechtszekerheidsbeginsel.

Berekeningen tot nu toe hebben ons onvoldoende overtuigd dat het achterlaten van de premievrije aanspraken met een niet-korten bepaling een slechtere optie is dan het integraal invaren. Bij de aangeleverde berekening voor het afschaffen van de niet-korten bepaling plaatsen wij vraagtekens en wij vragen u die berekening te laten toetsen door een door ons aan te wijzen onafhankelijk actuaris. Naar onze mening is de nu berekende afkooppremie te laag. Het tijdstip van invaren heeft geen voorspellende waarde voor het vervolg. Een dekkingsgraad van 110% zegt niet veel over de mogelijke korting in de komende jaren. Daarom blijft het standpunt dat de vergoeding voor het afschaffen van de niet korten bepaling ook moet gelden bij een hogere dekkingsgraad. Ook dat element willen we laten toetsen door een onafhankelijk actuaris.